

Glasramen uit Chartres

Vervolg van pagina 3

Die glazen muren zijn samengesteld uit op elkaar gestapelde panelen van ongeveer 1 meter hoog. De panelen zijn als een mozaïek samengesteld uit onregelmatige stukken mondgeblazen, in de massa gekleurd antiekglas van 22 mm

dikte, met de typerende oneffenheden en luchtbelletjes, gegoten in beton.

De kleur, tinten en transparantie creëren voor elke ruimte afzonderlijk een ingetogen sfeer waarbij de stand van de zon een belangrijke factor was bij de kleurkeuzes waardoor die wonderwel passen bij het gebruik van de ruimtes op de ver-

schillende momenten van de dag: 's ochtends via het lage kerakraam op het oosten in de grote kerkruimte, en 's avonds op het blauwe kerakraam in de westgevel van de weekkapel (die nog lange tijd voor de avondmis werd gebruikt) wat duidelijk een hint was naar het blauw van Chartres, een lievelingskleur van Jacques Loire.

Het werk gaat voort

Opfrisbeurt

Oorspronkelijk was het baksteenmetselwerk in het ganse interieur overal parelgrijs geschilderd, wat mooi contrasteerde met de wijnrode tegelvloer en de houten lattenzoldering. In 2012 kreeg het interieur een grote opfrisbeurt met subtiel verschillende tinten wit en verschillende gedurfde kleuren die pasten bij de glasramen.

Dat kleurenpalet werd bepaald in samenspraak met de toen allebei al flink bejaarde Jacques Loire en architect Ritzen toen ze, op initiatief van de kerkfabriek en ANNA3, werden samengebracht in de kerk bij de voorbereiding van de tentoonstelling van de glasramen van Jacques Loire.

Nieuw tabernakel

In datzelfde jaar wijdde onze bisschop Monseigneur Johan Bonny in een feestelijk viering in een bomvolle kerk het nieuwe tabernakel in dat Jacques Loire ontwierp ter gelegenheid van zijn tentoonstelling in de kerk. Het tabernakel werd een roestvrij stalen kast met een gebogen deur uit met goudemal opgehoogd gethermoformeerd glas met ingewerkte LED-verlichting waardoor het overbodig is om een godslamp te plaatsen bij het tabernakel

Bisschop Johan Bonny, samen met pastoor Herman Augustyns en ontwerper Jacques Loire knielen voor het nieuwe ingezegende tabernakel

wanneer daarin de geconsacreerde hosties worden bewaard.

Vele werken

De laatste 10 jaar werd ook heel wat grootschalige werken uitgevoerd in de kerk waarbij er zorgvuldig werd over gewaakt dat nieuwe technieken en ingrepen zoveel als mogelijk onzichtbaar dan wel geïntegreerd werden in de architectuur van het gebouw.

De kerkraad vond en vindt het daarbij van belang dat alle ingrepen zo **duurzaam en ecologisch** moge-

lijk zijn.

We denken aan de plaatsing van 48 zonnepanelen op het dak om de elektriciteitsfactuur te temperen, het vervangen van de volledige elektrische installatie en de re-lighting van het ganse gebouw met LED-verlichting, het combineren van het waterdicht maken van de kelderverdieping met het installeren van regenwaterputten die op hun beurt de schitterende toiletten (*die velen ons benijden*) spoelen met regenwater en last but not least de nieuwe ventilatie- en verwarmingsinstallatie ter vervanging van de elektrische vloerverwarming die bij de bouw van de kerk revolutionair was maar de laatste jaren technische kopbrekers leverde en een dure elektriciteitsfactuur en dit ondanks de zonnepanelen...

De nieuwe verwarming, met een ventilogroep voor de kerkruimte en warmwaterradiatoren op gas voor de andere lokalen, werd mee goedgekeurd door het Agentschap Onroerend Erfgoed dat voortaan mee waakt over de instandhouding en het goede beheer van ons jonge monument.

Erik Balbaert

In 2015 werd ook een schitterend toilettenblok toegevoegd

Kerk als gemeenschapskerk

Tot slot ook een woordje over een weinig belicht aspect van ons kerkgebouw: onze kerk als gemeenschapskerk, bepaald door eenvoud en bescheidenheid, op mensenmaat en dicht bij de geloofsgemeenschap. Om dit te bereiken werd de kerk gebouwd als een waaivormig amfiteater met een hellende vloer en zoldering, met een onbeperkt zicht op de centrale positie van het altaar. Hierdoor kunnen de gelovigen van dichtbij deelnemen aan de vieringen en werd de afstand tot de pries-

ter tot een minimum gereduceerd, wat een enorm verschil was met de tijd van voor het Tweede Vaticaans Concilie waarbij de priester helemaal vooraan en met de rug naar het volk stond.

Een verrassend weetje is ook dat de kerk veel breder is dan ze diep is, nl. 31 meter diep van achter tot vooraan gemeten, en op het breedste punt maar liefst 45 meter breed.

Groot koor, orkest en 600 bezoekers... we kunnen er nu enkel van dromen

Naast liturgie is er ook plaats voor concerten en exposities (hier Herman van Veen)

Bronnen

BRAEKEN, Jo, Abstract gloed van licht, de Sint-Anna-ten-Drieënkerk in Antwerpen-Linkeroever, M&L, 2020, p. 63-68; Stadsarchief Antwerpen, bouwdoos 18#50622; BAUR H., METZGER F., REGAMEY P.-R., COCAGNAC A.M. en SCHWARTZ R., Sakrale Kunst Band 2. Kirchenbauten von Hermann Baur und Fritz Metzger, Zurich, 1956; BORDCZ Z., LOIRE J. en VERSTRICHT L., Licht! Glaskunst

Jacques Loire van 1962 tot 2012, Antwerpen, 2012; DEBENDÈRE V. en DEBENDÈRE X., Gabriel Loire: oeuvre d'une vie, 1904-1996, Parijs, 2004; PRATT C.W. en PRATT J.C., Gabriel Loire, les vitraux, La lumière semble venir de l'intérieur, Chartres, 1996; Jacques Loire, maître-verrier, 1984; VAN PEEL E., 100 jaar parochie HH. Anna en Joachim: Antwerpen Linkeroever, 1893-1993, Antwerpen, 1994.

Alle teksten van de viering worden steeds met sprekende afbeeldingen geprojecteerd